

[Steen Folke]

ikke være med til at afvikle mesterlæren. Der må være grænser for, hvad man kan finde sig i, og hvad der kan accepteres af krav. Den slags grov diskrimination indført i uddannelsessystemet mener jeg må høre til det uacceptable. Det ændrer altså ikke mit og mit partis standpunkt, at nogle fra topledelse i nogle fagforbund er gået med til en ordning og også er rede til at forsvare den. Det gør bestemt ikke ordningen mere acceptabel.

Løsningen ville selvfølgelig være at udbygge en tilstrækkelig kapacitet på skolerne, sådan at adgangsbegrænsning ikke var nødvendig. Så var problemet der overhovedet ikke. Men så længe der er adgangsbegrænsning og en lodtrækningsordning – som vel i givet fald er en rimelig måde at administrere det på – må en sådan lodtrækning foregå ens for alle. Det kan ikke være sådan, at nogle går forrest i køen, bare fordi de er sønner eller døtre af arbejdsgivere.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Steen Folke og også en af de øvrige ordførere var inde på spørgsmålet om adgangsbegrænsning til de faglige uddannelser, og hr. Steen Folke sagde til sidst, at det rigtige var at udbygge kapaciteten på området, så ville problemet ikke eksistere. Det tror jeg ikke er nogen rigtig vurdering, for vi har en række fag og områder inden for de faglige uddannelser, der er meget attraktive, men hvor det ikke er gjort med at udbygge en basiskapacitet. Der vil i høj grad eksistere problemer fremover, al den stund det vil være umuligt – det gælder bl. a. det grafiske område – at finde praktikpladser til alle de unge, der måtte ønske det. Jeg tror derfor, det er urealistisk og måske endda lidt naivt at forestille sig, at vi skal udbygge basisårskapaciteten, sådan at vi kan tage alle ind på det pågældende område. Vi har en pligt til at sørge for, at den kapacitet står i et rimeligt forhold til de praktikpladser, der vil være senere hen.

Hr. Steen Folke var ked af, at jeg øjensynlig efter hans vurdering havde været mere restriktiv – eller hvilket udtryk man nu skal bruge – denne gang, end jeg var, da spørgsmålet blev drøftet i december sidste år. Det er jo jævnlige forekommende, at forslag inden for det uddannelsespolitiske område

kommer op én, to og mange gange i denne sal, enten ved lovforslag eller ved onsdags-spørgsmål, og jeg har én gang for alle gjort mig klart, at jeg ikke hver gang kan belægge folketingets tid med at gentage, hvad der er sagt tidligere. I den pågældende sag er det ikke udtryk for en ændret holdning. Jeg står tværtimod helt fast ved det, jeg dengang sagde i folketinget, nemlig at det selvfølgelig ikke er uden betænkeligheder, at denne ordning er blevet godkendt. Men det er altså et udtryk for afvejning af en række forskellige hensyn, som jeg også redegjorde for ved den lejlighed. Jeg har selvfølgelig betænkeligheder. Jeg kan godt se problemerne ved ordningen.

Når der bliver spurgt om, hvorvidt jeg agter at udbrede den, kan jeg sige: jeg har ikke nogen som helst planer om at udbrede denne ordning til andre områder.

Nymann (FP):

Jeg synes, hr. Steen Folke dramatiserer problemet ganske betydeligt. Jeg tror, hr. Steen Folke kunne nævne snesevis af tilfælde, hvor bl. a. socialdemokrater var ansat inden for systemet, hvor deres politiske observans har været den største baggrund for det job, de har fået. Men jeg skal ikke være urimelig her. Bare hr. Steen Folke kan nævne mig ét tilfælde, ét eneste tilfælde som eksempel på dette skrækindjagende, som han har talt om her, så vil jeg være imponeret af ham. Bare ét eneste tilfælde, så vil det være fint.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg er selvfølgelig enig med undervisningsministeren, når undervisningsministeren siger, at der ikke må være et alt for stort misforhold mellem indtaget på basisåret og så antallet af praktikpladser. Men er det så ikke på tide, at vi virkelig gør noget alvorligt for at få de praktikpladser? Er det ikke på tide, at regeringen pålægger arbejdsgiverne, at de skal tage de unge mennesker ind i praktik? Har de ikke en forpligtelse til at sørge for, at fagene kan gå videre? Vil man ikke pålægge dem det i form af en kvotaordning i forhold til antallet af ansatte svende eller et eller andet i den retning?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):